

[Boeck-Hansen.]

det hele staar og falder naturligvis med, om man finder velegnede Mænd, om man finder Folk, der er tilstrækkelig uholdede, men ogsaa har tilstrækkelige Forudsætninger for at være Mæglingmænd i saadanne Sager, og som tillige har Tid dertil. Der kan jo godt gaa megen Tid med at arbejde med disse Sager, og derfor er det maaske vanskeligt at finde de rigtige Mænd; men det er afgørende for denne Lovs Virkning, om man virkelig kan finde de rette. I øvrigt vil jeg i Parentes bemærke, at Navnet Mæglingmænd er ikke saa godt, fordi det har været anvendt før efter de Regler for Afgørelse af faglig Strid, som allerede blev gennemført i 1899, og det anvendes den Dag i Dag. Det er for saa vidt kedeligt at have det samme Navn paa to forskellige Institutioner, der har hver sit Arbejde at udføre med Hensyn til Arbejdsstridigheder. Om nu Parterne vil komme hinanden nærmere, naar de har en saadan Mæglingmand siddende som Formand, tør jeg ikke sige, men jeg vil meget haabe det, og om det virkelig bliver Tilfældet, er vist afhængigt af, hvordan disse Møder bliver ledet af de nye Mæglingmænd.

Det er af den allerstørste Betydning, efter min Mening, at Detailspørgsmaalene bliver ordnet saa godt som vel muligt, for saadanne Detailspørgsmaal kan virke irriterende paa Arbejdspladserne og i Virkeligheden ødelægge megen Arbejdsglæde — ødelægge langt mere, end man tror, og maaske ogsaa meget mere, end nogle faa Øre mere eller mindre i Akkord betyder. Derfor anser jeg det for at være af ganske overordentlig stor Betydning, hvis man virkelig kunde naa saa vidt, at vi kunde faa disse Detailspørgsmaal ud af Verden, før det var for sent, det vil sige, før den endelige Forligsmandsafgørelse falder.

Denne Lov vil staa sin Prøve, forhaabentlig, i den kommende Vinter. Det er utvivlsomt rigtigt, at vi staar over for en ganske overordentlig vanskelig Overenskomstsituation i Øjeblikket. Den tegner meget alvorligt, den tegner saa alvorligt som vel muligt, eftersom de Krav, der er stillet, jo er meget, meget store og sikkert bliver meget, meget vanskelige at imødekomme, men netop derfor maa man jo haabe, at denne Ændring i Forligsmandsloven faar sin Virkning. Derfor vil ogsaa vi fra vor Side tilsige vor bedste Medvirken til, at Lovforslaget gennemføres, at det faar en velvillig Behandling, og at denne Behandling afsluttes saa hurtigt, som det af praktiske Grunde kan lade sig gøre.

Svend Nielsen: Lige saa længe Fagbevægelsen har eksisteret, har man med passende Mellemlum diskuteret den Rølle, Fagbevægelsen skulde spille i Samfundet, og fra bestemte Kredses Side har man ogsaa med passende Mellemlum anvendt forskellige Argumenter imod Fagbevægelsen. Saaledes ved vi jo, at Ordet *Fagforenings-tyranni* har været sagt ikke een Gang, men gentaget utallige Gange, og det er for saa vidt ret karakteristisk, at de Kredse, som stærkest har vendt sig imod, at Fagbevægelsen fik en vis Medindflydelse i Samfundet, altid har forlangt den fulde Frihed for deres eget Vedkommende, altid har vendt sig imod, at man fra Samfundets Side trængte ind paa deres Arbejdsomraade og gennem regulerende Foranstaltninger af den ene eller anden Art ligesom forsøgte at begrænse den Opfattelse, der har gjort sig gældende i disse Kredse: at her er vi selv Herre, og her agter vi selv at bestemme.

Der er løbet meget Vand i Stranden, siden det Forlig blev sluttet, som gennem en Aarrække har været det Fundament, hvorpaa Fagbevægelsen har hvilet. Jeg tænker her paa Forliget af 1899, som blev afsluttet efter den Storkamp, der fandt Sted paa daværende Tidspunkt. Dette Forlig er kaldt Fagbevægelsens Grundlov, men det gaar jo med en saadan Grundlov, som det gaar med alle andre Grundlove: paa et eller andet Tidspunkt har Udviklingen ændret sig, og saa maa Grundloven tages op til Revision. Og siden denne Grundlov blev gennemført som et Resultat af Forliget mellem Arbejderne paa den ene Side og Arbejdsgiverne paa den anden Side, har der efter min Opfattelse fundet saadanne Forskydninger Sted ogsaa i vort Samfund, at Tiden maa være inde til at tage hele dette Grundlovsproblem op til en Drøftelse med Hensyn paa ligesom at føre Grundloven à jour under Indtryk af de Forandringer, som Forholdene er undergaaet. Og med Forandringer tænker jeg ikke blot paa Forandringer af økonomisk Art, paa det økonomiske Omraade, men ogsaa paa de politiske Forskydninger, der har fundet Sted i de Aartier, der her er Tale om. Inden for Produktionslivet ved jo alle, at det, der har kendetegnet Udviklingen, er, at man har forladt den Produktionsform, man havde dengang, da det særlig set i Forhold til de øjeblikkelige Tilstande var mindre Bedrifter, der var Fundamentet i Produktionslivet, Bedrifter, hvor der i en Række Tilfælde stod en Ejer i Spidsen, som selv ledede sin Virksomhed og saaledes tog praktisk Del i Arbejdet. Men den Tid er jo forbi. Der har fundet en kolossal